Dosarul nr. 3-35/24
2-24072423-32-3-03072024

H O T Ă R Â R E

Dispozitivul hotărârii pronunțat la 18 decembrie 2024 or. *****
Cererea de eliberare a hotărârii motivate depusă la 10 ianuarie 2025
Cererea de apel depusă la 17 ianuarie 2025
Hotărârea integral motivată la 31 ianuarie 2025

Judecătoria Hîncești, sediul *****
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu
Grefierii Andrei Harbuz și Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ, inițiată de ***** împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială *****, terț ***** cu privire la anularea scrisorii nr. 559-I din 14 iunie 2024, a dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 ,,Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, *****, cu copilul *****, a.n. *****, obligarea autorității să stabilească și să mențină programul de întrevederi cu fiul său, în același mod și volum stabilit prin dispoziția nr. 55/I din 11 noiembrie 2020 de către Direcția municipală de protecție a drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. *****,

A C O N S T A T A T :

La 1 iulie 2024, prin intermediul oficiului poștal, ***** a depus la Judecătoria Hîncești cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială ***** (în continuare ATAS Centru, STAS *****) cu privire la anularea scrisorii nr. 559-I din 14 iunie 2024, a dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 ,,Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, *****, cu copilul *****, a.n. *****”, obligarea autorității să stabilească și să mențină programul de întrevederi cu fiul său, în același mod și volum stabilit prin dispoziția nr. 55/I din 11 noiembrie 2020 de către Direcția municipală de protecție a drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. *****.

În motivarea acțiunii a indicat că, Artur Ciobanu, născut la ***** este fiul său biologic, născut din relația de concubinaj cu *****. După separarea acestora, domiciliul legal al fiului a fost stabilit cu mama, iar dreptul de comunicare cu fiul se realiza în baza programului de întrevederi stabilit la cererea acestuia prin Dispoziția nr. 55/1 din 11 noiembrie 2020 a Direcției protecție a drepturilor copilului din cadrul sec. Râșcani, mun. *****.

Din conținutul acestei dispoziții se poate reține că, reclamantul urma să aibă întrevederi cu copilul său minor în săptămânile pare ale lunii, în zilele de marți de la orele 17:00, până miercuri la orele 08:00, în zilele de joi de la orele 17:00, până vineri la ora 08:00 și sâmbăta de la ora 10:00 până la duminică la ora 10:00. În săptămânile impare ale lunii în zilele de luni, de la orele 17:00 până la orele 08:00, miercuri, de la orele 17:00 până joi la orele 19:00 și duminică, de la orele 10:00 până luni la orele 08:00.

***** a indicat că, la 15 martie 2024, ***** s-a adresat ATAS Centru, STAS ***** cu cerere, prin care a prezentat programul său de vizite cu copilul minor și a invocat că, acesta ar fi prea larg și expirat deja din motiv că, au intervenit alte circumstanțe. A solicitat să fie stabilit pentru tatăl copilului, ***** un alt program de întrevederi cu copilul său minor, prin care timpul său de vizite să fie limitat la o singură zi în săptămână pe intervalul de câteva ore.

A precizat că, cererea Iuliei Soloviov a fost admisă, iar la 24 aprilie 2024 STAS ***** a adoptat dispoziția nr. 103, prin care a fost stabilit programul de întrevederi a lui ***** cu copilul său minor, ***** după cum urmează:

- în a doilea și al patrulea weekend din luni, copilul ***** se va afla la tata în ziua de vineri de la ora 16:00, copilul va fi luat de către tata, de la domiciliul mamei său din altă locație stabilită din timp de către părinți și în ziua de duminică la ora 16:00, va fi adus la domiciliul acesteia sau în altă locație stabilită din timp de către părinți.

Reclamantul a menționat că, prin dispoziția contestată, timpul său de comunicare cu fiul a fost practic limitat doar la două weekenduri pe lună, ce însumează în total 4 zile pe lună.

Nefiind de acord cu acest program de vizită a înaintat cerere prealabilă, prin care a solicitat STAS ***** să anuleze dispoziția nr. 103 ca fiind neîntemeiată și ilegală și să mențină programul de vizită în același volum și timp ca și cel care a fost stabilit prin decizia nr. 55/1 a DPDC din cadrul sec. Râșcani a mun. *****.

Prin scrisoarea nr. 559-1 din 14 iunie 2024, STAS ***** a respins plângerea prealabilă, autoritatea publică limitându-se la un răspuns formal precum că, *„dispoziția a fost elaborată în interesul superior al copilului, conform procedurii legale, fiind una legală și întemeiată”.*

Consideră reclamantul că, răspunsul autorității publice este unul formal, neargumentat care conține doar trimitere la normele de drept, fără a indica

aplicabilitatea acestora la circumstanțele de fapt concrete ale cazului și fără a specifica în ce măsură un grafic limitat așa cum este cel adoptat de STAS ***** asigură interesul superior al fiului său, iar programul anterior pe care îl realiza nu atinge acest interes superior.

A mai susținut că, dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024 este una neîntemeiată și ilegală prin care i se îngrădește dreptul său și al fiului său protejate de art. 8 din CEDO. STAS ***** a neglijat în totalitate interesul superior al copilului său de a avea întrevederi nestingherite și suficiente cu tatăl său.

A învederat că, dezvoltarea și menținerea unei legături de familie nu se poate realiza doar în patru zile pe lună și acelea limitate la două weekenduri lunare, ci printr-un program echilibrat, prin care ambii părinți să poată fi implicați în programul de educație și îngrijire zilnică a copilului.

Suplimentar a relatat că, la adoptarea dispoziției contestate, autoritatea publică a demonstrat o poziție vădit părtinitoare față de mamă și discriminatorie în raport cu reclamantul. Argumentele sale nu au fost luate în considerare, iar toate probele prezentate au fost neglijate. Nu s-a ținut seama nici de circumstanțele anterioare ale cazului care demonstra că ***** în mod constat a neglijat drepturile sale de comunicare fiul său, fiind împotriva acestei relații, întreprinzând toate acțiunile să minimalizeze prezența reclamantului în viața copilului.

Mai consideră că, programul stabilit de DPDC a sec. Râșcani din mun. ***** corespunde intereselor superioare ale copilului minor, este unul echilibrat și a fost adoptat în baza unei ample proceduri administrative. Programul respectiv îi permitea să fie în viața copilului său nu doar în weekenduri dar și în timpul săptămânii. Aceste circumstanțe îi permiteau să participe activ la educația copilului.

A reiterat că, programul de întrevederi stabilit prin decizia nr.55/1 din 11 noiembrie 2020 a fost supusă controlului legalității de către instanțele judecătorești, la cererea Iuliei Soloviov, și anume, prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Râșcani din 21 decembrie 2021, menținută prin decizia Curții de Apel ***** din 18 mai 2022 și decizia Curții Supreme de Justiție, programul de întrevederi stabilit prin Decizia menționată ante a fost considerat corect, echilibrat și în interesul superior al copilului.

A punctat că, în pofida actelor judecătorești, la cererea Iuliei Soloviov, STAS ***** a adoptat dispoziția contestată, diminuând în mod drastic timpul de întrevederi a reclamantului cu copilul său minor. Or, dispoziția respectivă este lipsită de motivație, iar din conținutul acesteia nu se poate reține motivele de fapt și de drept care au determinat adoptarea acesteia.

Pentru stabilirea unui așa program de întrevederi nu a existat nicio circumstanță de natură să impună limitarea drepturilor sale de a comunica cu fiul, precum și să micșoreze timpul și volumul de vizite astfel că acesta să fie

insuficient pentru a menține legăturile firește dintre un tată și copilul său. Acțiunile respective nu doar afectează reclamantului dar și copilului minor.

Reclamantul a precizat că, nu a acționat nicio dată în detrimentul copilului său, iar de când acesta a început să frecventeze școală, nu au fost situați că acesta din urmă să meargă nepregătit la ore. Autoritatea publică nu a verificat această informație pe cât avea această obligație în mod normal.

***** a notat că, mama copilului a prezentat autorității publice informații formale și declarative, urmărind scopul înlăturării tatălui din viața copilului minor. În cele patru situații invocate în cererea de stabilirea unui nou program de întrevederi, precum că, reclamantul a dus copilul cu întârziere de câteva minute, această situația se referă la perioada de vacanță atunci când e și firesc că copilul să dorească să doarmă mai mult.

A mai punctat că, la stabilirea graficului de întrevederi, autoritatea publică nu a ținut cont de opinia copilului. Or, între acesta și copil este stabilită o relație strânsă de atașament, iar autoritatea publică a neglijat acest aspect, deși a solicitat examinarea copilului de un specialist psiholog.

În final, dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024 este una neîntemeiată, deoarece nu respectă drepturile și interesele superioare ale copilului său minor, încalcă principiul egalității în drepturile părintești.

Ca urmare, dispoziția nr. 103 emisă de STAS ***** este una ilegală și pasibilă anulării cu menținerea Programului de vizită în mărimea, durata și frecventa de timp stabilit prin decizia anterioară a autorității tutelare cu nr. 55/1 din 11 noiembrie 2020. Programul respectiv fiind unul echilibrat și echitabil și care respectă interesul superior al copilului minor.

Reclamantul și-a motivat acțiunea prin prisma prevederilor art. 189, 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, art. 62 din Codul familiei, art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului, precum și art. 3, 19 din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989.

Prin încheierea din 4 iulie 2024 a judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul *****, s-a atras în proces în calitate de terț, *****, s-a acordat pârâtului și terțului un termen de 15 zile calendaristice, pentru prezentarea referinței scrise privind admisibilitatea acțiunii, precum și a tuturor probelor necesare și s-a obligat pârâții să prezinte instanței, concomitent cu referința, dosarul administrativ. (f.d. 68-70)

Prin referința din 26 iulie 2024, ATAS Centru, STAS ***** a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 87-90)

A menționat că, la stabilirea programului de întrevederi între reclamant și copilul acestuia s-a ținut cont de interesul superior al copilului, precum și de faptul că acesta din urmă a început să frecventeze instituția școlară. Programul de activități ale copilului nu mai corespunde cu programul de activități din anul 2020, atunci când copilul frecventa instituția preșcolară. Necesitatea modificării

graficului de întrevederi a fost determinată și de concluzia psihologică din 12 octombrie 2023.

Fiind prezenți în ședința de judecată reclamantul și avocatul acestuia, Catană Tatiana au pledat pentru admiterea cererii de chemare în judecată, în baza motivelor de fapt și de drept expuse în aceasta.

În ședința de judecată reprezentantul ATAS Centru, STAS ***** a pledat respingerea acțiuni din motivele invocate în referință.

În ședința de judecată avocatul Guțcal Rodica, reprezentând interesele terțului *****, împuternicită în această calitate prin mandatul avocațial seria/nr. MA 1113088 din 26 iulie 2024 a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, terțul ***** citată legal despre data, ora și locul ședinței de judecată nu s-a prezenta și nu a comunicat instanței de judecată motivele neprezentării sale. (f.d. 86)

Având în susținere prevederile art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă și ținând cont de faptul că procedura de citare legale a terțului ***** a fost îndeplinită, iar interesele acesteia urmează să fie reprezentate de către avocatul Guțcal Rodica, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată conchide că, acțiunea inițiată de ***** este admisibilă, însă pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Prin prisma art.22 alin.(1) și art.219 alin.(1) din Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea

administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Instanța de judecată remarcă că, la art. 206 Cod administrativ, legislatorul a prevăzut lista exhaustivă a tipurilor de acțiuni în contenciosul administrativ, iar la art. 224 din Codul administrativ au fost reglementate soluțiile ce pot fi pronunțate de instanțele judecătorești în dependență de tipul/felul acțiunii de contencios administrativ.

Din materialele cauzei instanța de judecată a stabilit că, la 24 aprilie 2024**,** ATAS Centru, STAS *****, în baza cererii depuse de ***** la 15 martie 2024, a emis dispoziția nr. 103 *„Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, ***** cu copilul, *****, născut la *****”,* prin care a decis stabilirea programului de întrevederi a tatălui ***** cu copilul ***** în al doilea și al patrulea weekend din lună, copilul, ***** se va afla la tata. În ziua de vineri la ora 16:00, copilul va fi luat de către tata de la domiciliul mamei sau din altă locație stabilită din timp de către părinți și în ziua de duminică la ora 16:00 va fi adus la domiciliul acesteia sau în altă locație stabilit din timp de către părinți. În perioada întrevederilor, tatăl ***** va respecta regimul alimentar și de somn al copilului și va purta răspunderea de securitate și sănătatea copilului. Mama – ***** urmează să nu creeze impedimente tatălui la întrevederi cu copilul său, iar în caz de îmbolnăvire a copilului, acesta este obligată să anunțe tatăl despre acest fapt. În caz de modificare a programului de întrevederi, părțile vor conveni prin înțelegere prealabilă. Părinții urmează să nu creeze situați de conflict în prezența copilului. (f.d. 7); (f.d. 1- 4 dosar administrativ)

Manifestând dezacord cu dispoziția din 24 aprilie 2024, ***** s-a adresat ATAS Centru, STAS ***** cu cerere prealabilă, solicitând suspendarea până la examinarea cererii prealabile a programului de întrevederi a reclamantului cu

copilul său minor stabilit prin dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024. (f.d. 12-14); (f.d. 90-95 dosar administrativ)

Prin răspunsul nr. 559 din 14 iunie 2024, ATAS Centru, STAS ***** a informat petiționarul că programul de întrevederi a acestuia cu copilul său minor, stabilit prin dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024 a fost elaborat în interesul superior al copilului, conform prevederilor legale, acest grafic fiind unul legal și întemeiat. (f.d. 15), (f.d. 104 dosar administrativ)

Din același răspuns s-a reținut că, autoritatea publică l-a informat pe petiționarul despre imposibilitatea satisfacerii cererii de suspendare a actului administrativ contestat atât timp cât reclamantul nu a anexat acte confirmative de existență a unui pericol iminent de producere a unui prejudiciu asupra sănătății fizice și psihice a copilului minor. (f.d. 15); (f.d. 104 dosar administrativ)

Iar, 3 iulie 2024, reclamantul s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea scrisorii nr. 559-I din 14 iunie 2024, a dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 ,,Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, *****, cu copilul *****, a.n. *****, obligarea autorității să stabilească și să mențină programul de întrevederi cu fiul său, în același mod și volum stabilit prin dispoziția nr. 55/I din 11 noiembrie 2020 de către Direcția municipală de protecție a drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. *****. (f.d. 2-6)

Astfel, din acțiunea depusă de ***** reiese că, ultimul a formulat o acțiune în obligare.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) ale Codului administrativ revine Judecătoriei Hîncești, astfel cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În acord cu art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Articolele 167 alin. (3) și art. 169 alin. (2) Cod administrativ, prevăd că autoritatea publică emitentă soluționează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art.60 alin.(2)–(5) se aplică corespunzător. Decizia cu privire la cererea prealabilă se emite și se motivează în scris și se notifică participanților.

La rândul său, art. 209 alin. (1) Cod administrativ, reglementează că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Corespunzător, având în susținere normele evocate *supra,* instanța de judecată conchide că, termenul de înaintare a acțiunii, prevăzut de lege, a fost respectat de reclamant.

Or, răspunsul ATAS Centru, STAS ***** nr. 559, prin care a fost respinsă cererea prealabilă a reclamantului privind anularea dispoziției nr. 103 datează cu 14 iunie 2024, iar ***** s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată la 3 iulie 2024, adică în interiorul termenului de 30 zile stabilit de art. 209 alin. (1) Cod administrativ.

Analizând legalitatea și temeinicia actelor administrative contestate, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța de judecată conchide că, actele administrative anularea căror se solicită sunt legale și justificate.

În acest sens, art. 2 alin. (2) din Codul administrativ stabilește că, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În accepțiunea art. 8 Cod administrativ, regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu art. 28 Cod administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient şi corespunzător scopului. Realizarea procedurii administrative prin intermediul mijloacelor electronice de comunicație

este obligatorie în toate situațiile în care mijloacele respective pot fi utilizate, cu excepţia cazurilor în care legea stabilește altfel. Procedura administrativă se realizează în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative.

Prin prisma art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel întrun număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Dispoziția art. 120 Cod administrativ statuează că, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorităţii publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronica a autorităţii care a

emis actul administrativ. Prin derogare de la prevederile alin.(1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În concordanță cu art. 218 Cod administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții: a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță; c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În acord cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În virtutea art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În sensul art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 Cod de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Din materialul probator rezultă că, prin cererea din 15 martie 2024, ***** s-a adresat ATAS Centru, STAS ***** cu solicitarea de a fi aprobat un program nou de întrevederi în interesele copilului minor ***** cu tatăl său, *****, luând în considerație faptul că, graficul anterior a expirat, deoarece au apărut noi circumstanțe în viața copilului, iar un acord comun amiabil cu tatăl copilului nu a putut fi stabilit. (f.d. 1-4 dosar administrativ)

Conform deciziei nr. 55/1 din 11 noiembrie 2020, Direcția pentru protecția drepturilor copilului din cadrul sec. Râșcani a mun. ***** a decis să abroge decizia nr. 51/10 din 21 octombrie 2024 „Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a copilului Artur Ciobanu, născut la ***** cu tatăl său”, fiind aprobat un nou program de întrevederi după următoare formulă:

- în săptămânile pare ale lunii, tatăl va prelua copilul de la locul aflării și îl va aduce la domiciliul mamei în zilele de marți de la orele 17:00, până miercuri la orele 08:00, în zilele de joi de la orele 17:00, până vineri la ora 08:00 și sâmbăta de la ora 10:00 până la duminică la ora 10:00;
- în săptămânile impare ale lunii, tatăl va prelua copilul de la locul aflării și îl va aduce la domiciliul mamei în zilele de luni, de la orele 17:00 până la orele 08:00, miercuri, de la orele 17:00 până joi la orele 19:00 și duminică, de la orele 10:00 până luni la orele 08:00.

Vacanțele, zilele de sărbători și zilele de naștere ale copilului și ale părinților vor fi petrecute la înțelegerea prealabilă și amiabilă a părinților în mod echitabil. (f.d. 5, 6 verso-dosar administrativ)

La 15 martie 2024, Iulia Soloviov a depus cerere în adresa ATAS Centru, STAS *****, prin care a solicitat stabilirea graficului nou de întrevederi al tatălui ***** cu *****, deoarece au apărut circumstanțe noi. (f.d. 101-104)

Prin poziția scrisă din 12 aprilie 2024, ***** și-a manifestat dezacordul cu cererea Iuliei Soloviov din 15 martie 2023, adresată ATAS Centru, STAS *****,

prin care a solicitat adoptarea unui nou grafic de întrevederi dintre reclamant și copilul său minor, solicitând menținerea deciziei nr. 55/1 din 11 noiembrie 2020. (f.d. 49-56 dosar administrativ)

Prin dispoziția ATAS Centru, STAS ***** nr. 103 din 24 aprilie 2024 ,,Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, ***** cu copilul, *****, născut la 27 ianuarie 2027" s-a stabilit programul de întrevederi, după cum urmează:

- în a doilea și al patrulea weekend din luni, copilul ***** se va afla la tata în ziua de vineri de la ora 16:00, copilul va fi luat de către tata, de la domiciliul mamei său din altă locație stabilită din timp de către părinți și în ziua de duminică la ora 16:00, va fi adus la domiciliul acesteia sau în altă locație stabilită din timp de către părinți.

- pe perioada întrevederilor, tata, ***** va respecta regimul alimentar și de somn al copilului și va purta răspundere integrală de securitate și sănătatea copilului;

- mama, ***** să nu creeze impedimente tatălui la întrevederea cu copilul său, iar în caz de îmbolnăvire a copilului este obligată să anunțe tata despre acest fapt.

- în caz de modificare programului de întrevederi, părinții vor conveni prin înțelegere prealabilă. Părinții urmează să nu creeze situații de conflict în prezența copilului. (87-88)

Manifestând dezacord cu dispoziția din 24 aprilie 2024, ***** s-a adresat ATAS Centru, STAS ***** cu cerere prealabilă, solicitând suspendarea până la examinarea cererii prealabile a programului de întrevederi a reclamantului cu copilul său minor stabilit prin dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024. (f.d. 12-14); (f.d. 90-95 dosar administrativ)

Prin răspunsul nr. 559 din 14 iunie 2024, ATAS Centru, STAS ***** a informat petiționarul că, programul de întrevederi a acestuia cu copilul său minor, stabilit prin dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024 a fost elaborat în interesul superior al copilului, conform prevederilor legale, acest grafic fiind unul legal și întemeiat. (f.d. 15); (f.d. 104 dosar administrativ)

Conform evaluării psihologice a minorului ***** din 28 iunie 2022 se atestă faptul că, acesta din punct de vedere al dezvoltării emoționale este în limitele de vârstă, interacționează bine cu alte persoane, este sociabil, amabil, prietenos, cooperant, plin de energie, inventiv. Contactul verbal și nonverbal se stabilește ușor, știe a întreține o convorbire, a răspunde la întrebări, a se folosi de mijloace intonaționale. Minorul are o funcționare cognitivă ce corespunde normei de vârstă etc. (f.d. 9)

Din încheierea executorului judecătoresc din 8 aprilie 2023, instanța de judecată a reținut că, la 1 iunie 2023, ***** înregistrează o datorie în mărime de 17

500 lei ca rezultat a neonorării obligațiilor ce rezultă din titlul executoriu nr. 2-3466/21 din 1 iulie 2021, emis de Judecătoria *****, sediul Centru, intrat în vigoare la 1 iulie 2021, prin care s-a dispus încasarea de la ***** a pensiei de întreținere a copilului minor ***** în mărime fixă de 2 500 de lei. (f.d. 10 dosar administrativ)

Totodată, instanța de judecată a reținut că, în perioada 1 septembrie 2024 -31 mai 2025, copilul ***** își realizează studiile în cadrul Instituției private Liceul „Școala Internațională Heritage". (f.d. 121-130)

De asemenea, conform concluziei psihologice din 12 octombrie 2023 se atestă faptul că, cea mai mare încălcare a drepturilor copilului, care va avea, urmează să aibă consecințe asupra dezvoltării psiho-emoționale a copilului este programul inadecvat stabilit de comisie, conform căruia, începând cu vârsta de 3 ani și 10 luni, copilul nu trebuie să locuiască cu mama sau tatăl său o dată la două zile și să doarmă în case diferite, în paturi diferite. Acest program este lipsit de orice atitudine umană și produce zilnic un nivel ridicat de stres pentru copil dar și pentru părinți. Copilul minor este implicat involuntar în toate astea în pofida eforturilor mamei de a minimaliza comunicarea cu tatăl pe aceste subiecte în fața copilului. Practica arată că toate aceste provoacă traume psihologice copilului și duc la o maturizare forțată pentru a rezista încărcăturii asupra psihicului, ceea ce nu orice adult poate face. (f.d. 27-33 dosar administrativ)

Din hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 martie 2024 s-a reținut că, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional. (f.d. 148-156)

Reieșind din cele constatate, instanța de judecată concluzionează că, părinții au drepturi egale.

Conform art.51 Cod familiei, se consideră copil persoana care nu a atins vârsta de 18 ani (majoratul). Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei. În cazurile cînd copilul este lipsit de grija părinţilor (aceştia sînt decăzuţi din drepturile părinteşti, declaraţi incapabili sau dispăruţi, precum şi în alte cazuri), drepturile copilului la educaţie sînt asigurate de autoritatea tutelară.

Iar în acord cu art.52 Cod familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu buneii, frații, surorile și cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

În corespundere cu art. 58 alin. (1) și (2) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Norma cuprinsă la art. 62 alin. (1) – (4) Codul familiei reglementează că, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinîndu-se cont de interesele şi de părerea copilului. Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Dispozițiile art.64 alin. (1), (2), (2^1) și (4) al aceluiași cod stabilesc că, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică. Părinţii au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părinteşti de către părintele care locuieşte separat de copil. Litigiile apărute se soluţionează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabilește un program de întrevederi, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanţa judecătorească, care va emite hotărîrea respectivă. Părinţii pot, din iniţiativă proprie sau la recomandarea autorităţii tutelare teritoriale, să se adreseze unui mediator pentru soluționarea litigiului. La stabilirea programului de întrevederi se ține cont de atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, de vârsta copilului și frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare de către acesta, de calitățile morale ale părinților, de relațiile dintre copil și fiecare părinte, de proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat de copil, astfel încât drepturile părintești să fie exercitate într-un mod echitabil. Părinţii care locuiesc separat de copil au dreptul de a primi informaţiile ce se referă la copilul lor de la toate instituţiile educative, curative, de asistenţă socială etc. Comunicarea informaţiei poate fi refuzată dacă comportamentul părintelui prezintă pericol pentru viaţa şi sănătatea copilului. Acest refuz poate fi atacat în instanţa judecătorească.

În virtutea art. 3 alin. (1), (9) al Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie ca sunt luate de instituții

publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate. Statele trebuie să respecte dreptul copilului separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei, de a întreține în mod regulat relații personale sau contacte directe, cu cei doi părinți ai săi.

În subsidiar, instanța de judecată reține că, originea noțiunii de interes al copilului provine din realizarea faptului că, acesta este un individ care are nevoi și drepturi distincte de cele ale părinților.

Prin urmare, interesul său ar putea fi diferit de cel al părinților săi, deoarece este normal ca interesul copilului să prevaleze în fața altor interese atunci când se iau măsuri cu privire la copil.

Recomandarea 874 (1979) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei precizează că, copiii nu trebuie sa mai fie considerați proprietatea părinților ci trebuie să fie recunoscuți ca indivizi având propriile drepturi și nevoi, la fel, pentru a determina interesul superior al copilului, trebuie să se utilizeze criterii obiective, iar judecătorul trebuie să țină seamă de ele, evitând să decidă doar pe baza sentimentelor sau a convingerilor personale.

În diverse contexte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat că, autoritățile naționale ar trebuie să obțină o balanță corectă între interesele copilului și interesele părinților, iar în acest proces, o importanță particulară at trebui să aibă interesele copilului, care, în funcție de natura și seriozitatea lor, se pot afla înaintea intereselor părinților.

Cauza *Ignaccolo-Zenide vs România* (petiția nr.31679/96 din 11.01.2000) reprezintă o cazuistică importantă a CEDO cu privire la încălcarea articolului 8 din CEDO, anume dreptul la respectarea vieții private și de familie.

În acest caz, judecătorii de la Strasbourg au emis următoarea concluzie, cu aplicabilitatea mai largă, reținând că, autoritățile trebuie să țină seama de interesele, de drepturile și libertățile minorului, în special de interesul superior al copilului, iar în ipoteza în care contractele cu părinții riscă să amenințe aceste interese sau să încalce drepturile respective, autoritățile naționale trebuie să vegheze la stabilirea unui raport de proporționalitate între ele.

La caz, instanța judecătorească conchide că, indiferent de natura relațiilor dintre părinți, copilului trebuie să i se asigure un mediu echilibrat din punct de vedere afectiv și emoțional, fără tensiuni, fiind necesară prezența în viața copilului a ambilor părinți.

Ca urmare, la emiterea dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 „Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, ***** cu copilul, *****, născut la *****”, autoritatea tutelară a analizat toate împrejurările faptice și a ținut cont de atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți de vârsta copilului și frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare de către acesta, de

calitățile morale ale părinților, de relațiile dintre copil și fiecare părinte, de proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat de copil, astfel încât drepturile părintești să fie exercitate într-un mod echitabil.

Este notabil și faptul că, copilul minor, ***** este la o vârstă fragedă, iar pentru o creștere și dezvoltare adecvată are nevoie de prezența ambelor părinți. Vârsta copilului este un factor determinant pentru programul de întâlniri, deoarece la această vârstă copilul are nevoie de rutine stabile și de o relație echilibrată cu ambii părinți.

În acest context, instanța de judecată remarcă faptul că, este esențial ca ambii părinți să participe activ la viața copilului, iar acest lucru poate fi realizat printr-un program de întâlniri care respectă timpul disponibil al fiecărui părinte și care răspunde nevoilor copilului. Un contact constant și semnificativ cu ambii părinți este benefic pentru dezvoltarea echilibrată a copilului. Astfel, un program flexibil și adaptabil poate sprijini legătura afectivă dintre copil și părinte.

De altfel, instanța de judecată evidențiază că, în primele etape ale vieții unui copil, este esențial ca fiecare părinte să construiască o legătură directă și personală cu copilul, fără interferențe externe. Dacă mama este prezentă, copilul poate simți o legătură mai puternică cu ea și, implicit, nu va putea să se conecteze la fel de bine cu tatăl său, ceea ce ar putea afecta negativ relația acestuia cu părintele respectiv. Este important ca tata să aibă posibilitatea de a se implica activ în viața copilului, fără să fie sub observația mamei, pentru a construi o relație bazată pe încredere și independență emoțională.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele reclamantului și urmează a fi respinse precum că, actele administrative contestate au fost emise ilegal, or, autoritatea tutelară și-a realizat scopul său legal, ținând cont de drepturile egale ale ambilor părinți și posibilitățile acestora și întemeiat a emis actele administrative individuale favorabile pentru ambii părinți și doar în interesul superior al copiilor.

Reieșind din toate aceste criterii și având în vedere că, autoritatea publică prin dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024 nu a făcut altceva decât a adapta graficul de întrevederi a copilului minor cu tatăl său, ținând cont de activitățile curriculare ale acestuia și de domiciliul acestuia, în or. *****, precum și activitățile extrașcolare, instanța judecătorească conchide că, nu există niciun temei legal de anularea acestei dispoziției contestate.

Totodată, la emiterea dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 contestate, reclamantul a beneficiat de dreptul de a prezenta argumente și de a depune documente confirmative ce ar dovedi ilegalitatea acțiunilor contestate, fapt ce condiționează că, afirmațiile reclamantului din cererea de chemare în judecată precum că, autoritatea publică la emiterea acestuia nu a realizat o cercetare amplă a situației de fapt, instanța le reține drept declarative și lipsite de suport probatoriu.

Or, cum rezultă din procesul-verbal nr. 5 al ședinței Comisiei de examinare a petițiilor privind încălcarea drepturilor copilului din 12 aprilie 2024, reclamantul nu s-a prezentat, manifestând un dezinteres față de modul de soluționare a cereri Iuliei Soloviov privind stabilirea programului de întrevederi a tatălui, ***** cu copilul, *****. (f.d. 85 dosar administrativ)

În acest context, instanța de judecată remarcă că, autoritatea publică la emiterea dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 a ținut cont de necesitățile copilului, dat fiind faptul că, minorul ***** a început să frecventeze instituția de învățământ școlar, iar programul de întrevederi a tatălui ***** cu copilul său, a fost stabilit în zilele de weekend, atunci când ***** nu este implicat în activități școlare.

Prin urmare, la stabilirea programului de întrevederi indicat s-a ținut cont de aceste deziderate, din motiv că, programul de activități ale copilului nu mai corespunde programului de activități din anul 2020, atunci când copilul frecventa instituția preșcolară. Or, cum rezultă din confirmările anexate la materialele cauzei, ***** își realizează studiile în cadrul Instituției private Liceul „Școala Internațională Heritage” și mai frecventează activități extrașcolare. (f.d. 123-130)

Mai mult, soluția instanței de judecată se întemeiază și în baza recomandările reflectate concluziei psihologice din 12 octombrie 2023, conform cărora, schimbarea programului de comunicare dintre tată și copil existent cu unul mai stabil, care presupune înnoptarea copilului într-un sigur loc – casa mamei. Această recomandare este condiționată de mai mulți factori prin care: schimbarea locului de reședință a reședință a mamei și copilului din ***** în *****, trecerea de la grădiniță la școală, circumstanțe care introduc un factor suplimentar de desensibilizare în starea psihică, emoțională și cognitivă a băiatului, apropierea crizei vârstei de 7 ani, când odată cu creșterea încărcăturii psihologice la școală, este important de a menține cursul obișnuit al lucrurilor, în care există predictibilitate, stabilitate, ceea ce creează un sentiment de siguranță și conform psihologic, pentru funcționarea sănătoasă a psihicului copilului. (f.d. 27-33 dosar administrativ)

De altfel, instanța de judecată remarcă că, în pofida faptului că reclamantul își manifestă dezacordul cu graficul de întrevederi stabilit prin dispoziția nr. 103 din 24 aprilie 2024, optând pentru menținerea graficului de întrevederi stabilit prin decizia nr. 55/1 din 11 noiembrie 2020, *****, prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 martie 2024 a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional, normă care sancționează fapta **de încălcarea de către părinții copilului a deciziei autorității tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul. (f.d. 34-41 dosar administrativ)**

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că, ATAS Centru, STAS ***** la aprobarea graficului de întrevederi a ***** cu copilul ***** a respectat principiul egalității în drepturi a ambilor părinți și a ținut cont de interesul superior al copilului.

De altfel, instanța de judecată remarcă că, pentru realizarea unui proces educativ eficient și pentru dezvoltarea armonioasă a copilului este nevoie de coordonare celor două roluri ale părinților, de îndeplinire de către fiecare din ei a rolului său educativ, de respectare reciprocă, iar graficul de întrevederi stabilit de autoritatea publică corespunde acestor scopuri.

În context, sunt relevante prevederile art. 16 alin. (1) și (2) Cod administrativ, care prevede că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Prin urmare, emiterea actului administrativ individual în baza dreptului discreționar presupune rezistența unui test legal în persoana autorității publice: - autorității publice i se oferă discreție pentru a decide indiferent dacă ar trebui să acționeze sau nu într-un caz specific, ceea ce înseamnă testul de selecție a măsurii; - la discreția autorității publice, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Astfel, potrivit testului respectiv autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură.

Prin prisma art. 137 alin. (1) – (4) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acționeze cu bună–credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 225 alin. (1), (2) Cod administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

La acest segment, instanța de judecată reține că, prin dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024, autoritatea publică și-a valorificat dreptul său exclusiv discreționar la emiterea actului administrativ cu respectarea rigorilor legii.

Pe cale de consecință, rezidă că pretențiile invocate în acțiune nu sunt întemeiate, iar autoritatea publică la examinarea cererii 15 martie 2024 cu privire la stabilirea unui grafic de întrevederi între copilul minor cu tatăl acestuia, a respectat prevederile art. 21 (principiul legalității), art. 22 (cercetarea din oficiu), art. 23 (principul egalității în tratament), art. 24 (principiul bunei-credințe) și art. 29 (principiul proporționalității).

În dovedire, sunt legale actele administrative emis de autoritatea publică locală, iar reclamanta nu a prezentat argumente și probe pertinente în sensul admiterii acțiunii formulate.

Controlul judecătoresc s-a circumscris limitelor stabilite de lege fără a intra în sfera de competență a autorităților publice pârâte și fără a se pune în discuție oportunitatea actelor administrative, ci în exclusivitate temeinicia și legalitatea în sens material și procedural.

Celelalte apărări ale reclamantului formulate în cererea de chemare în judecată, la fel, sunt neîntemeiate, fiind lipsite de substanță.

Pe cale de consecință, rezidă că pretenția invocată în acțiune cu privire la anularea Dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 nu este plauzibilă, întemeiată și probată, astfel încât pretenția cu privire la obligarea autorității să stabilească și să mențină programul de întrevederi cu fiul său, în același mod și volum stabilit prin dispoziția nr. 55/I din 11 noiembrie 2020 de către Direcția municipală de protecție a drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. *****, subsecvente acesteia, este neîntemeiată *per se.*

În conformitate cu art.224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) – e).

Din considerentele enunțate, instanța de judecată concluzionează că, ATAS Centru, STAS ***** și-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ, în limitele legale prevăzute, conform scopului acordat prin lege, prin urmare, instanța consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de ***** urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.224 alin.(1) lit. f), 225, 226, 229 și 232 ale Codului administrativ, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ, inițiată de ***** împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială *****, terț ***** cu privire la anularea scrisorii nr. 559-I din 14 iunie 2024, a dispoziției nr. 103 din 24 aprilie 2024 „Cu privire la stabilirea programului de întrevederi a tatălui, *****, cu copilul *****, a.n. *****, obligarea autorității să stabilească și să mențină programul de întrevederi cu fiul său, în același mod și volum stabilit prin dispoziția nr. 55/I din 11 noiembrie 2020 de către Direcția municipală de protecție a drepturilor copilului sectorul Rîșcani, mun. *****, ca fiind neîntemeiată.

Se explică părţilor că instanţa de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanţii la proces, în termen de 15 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel ***** în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul *****. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Diana Corlăteanu